

Το Σύμπαν δεν συγχωρεί τους ηλίθιους πολιτισμούς...

...τους αφήνει να πεθάνουν από τις ίδιες τις πράξεις τους, ώστε να μπορέσουν κάποιοι άλλοι καλύτεροι πολιτισμοί να εξελιχθούν.

.....

«... η μεγαλειότης του, ο Τζόφρι, των Οίκων Μπαράθιον και Λάνιστερ, πρώτος στη σειρά του ονόματος του Βασιλιά των Άνταλ και των Πρώτων Ανθρώπων, Αρχοντας των Επτά Βασιλείων και υπερασπιστής της Επικράτειας....»

(game of thrones)

....

Έχουμε έναν «πολιτισμό» που στηρίζεται στην ηλιθιότητα των πομπωδών λέξεων, στις ψευδαισθήσεις, στο κλέψιμο, στη βία, στο αίμα, στο θάνατο, στο...

Και αυτό ΔΥΣΤΥΧΩΣ είναι αδιαμφισβήτητη επιταγή των γονιδίων μας.

Ας εξηγήσω:

Η παρουσία μας πάνω στη Γη είναι προϊόν βιολογικής εξέλιξης και συνεπώς προϊόν χρόνου, θανάτου και αίματος... ανυπολόγιστου αίματος.

Για την δε πολιτισμική μας εξέλιξη, πολύ από το αίμα ήταν ανθρώπινο.

Έχουμε έναν «πολιτισμό»

που κοινωνικά ήταν εξαρχής και παρέμεινε μυωπικός, γαντζωμένος πάντα κοντά στα συμφέροντα φατριών, φραξιών, εθνικοτήτων, κομμάτων, οικονομικών θεωριών.

Έχουμε έναν «πολιτισμό»

που η ιδιοκτησία είναι «γραμμένη» στα γονίδιά μας, που το κάθε έγκλημα ξεχνιέται γρήγορα ή δικάζεται σύμφωνα με κούφια λόγια και με την κοινωνική θέση.

Έχουμε έναν «πολιτισμό»

που διαχειρίζεται δυνάμεις αστρικής κλίμακας (πυρηνικά) ικανές να σκοτώνουν σκέψεις και συνειδήσεις σε τεράστια κλίμακα.

Έχουμε έναν «πολιτισμό»

που αντί να νοιάζεται για την Ευτυχία του Ανθρώπου, δίνει προτεραιότητα στις θρησκείες, στους πατριωτισμούς, στις ιστορίες, στις κοινωνικές παρατάξεις... Τελικά σε όλα όσα ενδυνάμει σκοτώνουν.

Έχουμε έναν «πολιτισμό»

που

Προβληματισμός

Αυτός ο «πολιτισμός» είναι καταδικασμένος ή πιο επιστημονικά δεν είναι εξελικτικά βιώσιμος.

Σε κάποιο άλλο μέρος του Σύμπαντος κάποιος άλλος Πολιτισμός θα προχωρήσει ακόμη και όταν ο δικός μας θα έχει πεθάνει. Έτσι γίνεται στην Εξέλιξη.

Η Εξέλιξη των Ειδών του Δαρβίνου, αν ξαναγραφόταν σήμερα, θα συμπεριλάμβανε και Εξέλιξη Πολιτισμών.

Οι αποτυχημένοι πολιτισμοί στο Σύμπαν πεθαίνουν

- Τι προτείνεις;

- Δεν έχω τέτοια δύναμη γνώσης, αλλά διαίσθηση...

Νομίζω ότι μόνο οι κοινωνικοί κανόνες που βλέπουν μακριά και μόνο μέσα από το Δίκιο και την Ευτυχία της Συνείδησης θα κάνουν τα γονίδια μας να σταματήσουν να «απαιτούν» όλο και περισσότερο αίμα, όλο και μεγαλύτερη κατοχή.

Μόνο το Περιβάλλον (Κοινωνία πλέον) μπορεί να «επιβάλλει» στα επιθετικά (εγωστικά) μας γονίδια να μη μιλάνε και κάποτε να γίνουν υπολειπόμενα.

- Ποιος θα φτιάξει αυτή την κοινωνία και ποιος θα ρυθμίσει το Δίκιο ώστε τα «άσχημα» γονίδια να γίνουν υπολειπόμενα ή έστω να μην μιλάνε;

- Πάντως όχι τα κόμματα που την έπνιξαν και θα την ξαναπνίξουν στο αίμα. Θα το κάνει ο Άνθρωπος...

- Ποιος είναι ο Άνθρωπος;

- Δεν ξέρω, αλλά το νιώθω. Πάντως δεν είναι ο κομματικός άνθρωπος...

Ο ορισμός του **Ανθρώπου** είναι κάτι σαν τον ορισμό της ομορφιάς.

Τον νιώθεις δίπλα σου να σκέφτεται την Ευτυχία και των άλλων Ανθρώπων, να σέβεται τη Φύση, να διακρίνει το Δίκιο... Αλλά δε μπορείς να τον ορίσεις

- Μπορούμε να πάμε σε άλλους πλανήτες και να γλιτώσουμε την καταστροφή;

- Κατά βάθος δε θέλω να δεχτώ ακόμη ότι ο γήινος «πολιτισμός» μας δεν έχει μέλλον. Και βέβαια το θεωρώ απόλυτη α-νοησία να πιστεύουμε ότι θα πάμε εκεί πάνω, σε άλλους πλανήτες και σε άλλα αστέρια, με τα «κοινωνικά χάλια» που έχουμε δημιουργήσει εδώ κάτω. Ούτε ότι εκεί θα φτιάξουμε κάτι της προκοπής για να γλιτώσουν.... ποιοι; Ποιοι θα γλιτώσουν τελικά και δεν θα αντιγράψουν αυτό το κοινωνικό χάλι που άφησαν πίσω τους;

Καταστρέφουμε τα πάντα και ελπίζουμε ότι θα αφήσουμε την Γη (που είναι ο πραγματικός μας Παράδεισος) για να φτιάξουμε τι εκεί πάνω; Παράδεισο καινούριο; Στηριγμένο σε μια παλιά λογική που ακόμη ψάχνεται και που έχει τόσες καταστροφές στο ενεργητικό της;

Δε θέλω να το δεχτώ, αλλά νομίζω ότι είμαστε φορείς ενός «πολιτισμού» εξελικτικά καταδικασμένου...

Τετάρτη 21 Αυγούστου 2019

Θρασύβουλος Μαχαίρας